

Haste Appel fra Russisk General: Borgere i Vesten, Vågn Op Før Det Er For Sent! Webcast med grundlægger og formand for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag, 28. august 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til denne uges webcast med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag, den 28. august 2024. Jeg er Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært i dag. I kan sende jeres spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org eller poste dem på chat-siden.

Helga, du har understreget i den sidste uge eller deromkring, at de næste tre til seks måneder vil være den farligste periode i menneskets historie, og Den Internationale Fredskoalition har netop udsendt en erklæring om, hvad der skal gøres for at undgå tragedie, med titlen "Council of Reason, Not Council of War!" tilgængelig på Schiller Instituttets hjemmeside.

Interessant nok, mens NATO har kørt hårdt over røde linjer, opfordrede den russiske generalmajor Apty Alaudinov borgere i Vesten til at "vågne op" og gå ud i gaderne og demonstrere. I denne sammenhæng har vi vores første spørgsmål fra en amerikansk podcaster med militære bånd. Han skriver: "Det er klart, at det vestlige etablerement har besluttet at bruge

krig og krigstidsmetoder, såsom kup, attentater og censur for at beskytte deres imperium. Hvad tror du, der skal til for at få flere fremtrædende personer til at bakke op om dine bestræbelser på at få vestlige nationer til at opgive deres imperialistiske drømme og i stedet samarbejde med BRICS og det Globale Syd?" Og han henviser til udtalelser fra Robert F. Kennedy, Jr. og Tulsi Gabbard, da de støttede Donald Trump, hvor de advarede om faren for atomkrig. Er dette de slags udtalelser, der kan hjælpe os væk fra Tredje Verdenskrig?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er bestemt nyttigt og ekstremt presserende. Jeg tror, det første skridt for at undgå en katastrofe er, at befolkningerne over hele verden, ikke kun på begge sider af Atlanten, men også med vægt på det Globale Syd, vågner op til det absolut presserende faktum, at vi står på randen af atomkrig. Og dette er ikke generelt forstået i dybden og alvoren af situationen. Fordi i de seneste dage har mange eksperter og analytikere, også på begge sider af Atlanten, argumenteret for, at Ukraines invasion af Kursk-regionen i Rusland ikke er, hvad nogle medier oprindeligt portrætterede det som, nemlig at Ukraine ville lave et overraskelsesangreb på russisk territorium, erobre noget russisk territorium som et forhandlingskort til forhandlinger, når der er fredsaftaler, så Ukraine ville have noget at forhandle med i form af territorium besat af Rusland inde i Ukraine.

Nu viser der sig i stedet et billede, som jeg mener, ikke længere er i tvivl om, at grunden til, at ukrainerne satte deres bedst udstyrede og bedst trænedede bataljon ind i Kursk, har en helt anden karakter: Det er uden tvivl en brigade, ikke som folkene i Donbass, der dør i høje tal hver dag, men en brigade trænet på det højeste niveau af NATO-træning, NATO-udstyr og NATO-forsyninger fra satellitter; dette er NATO's top, top, top standard. Så spørgsmålet, jeg stillede mig selv oprindeligt, var, hvorfor skulle Ukraine, eller hvem der end støtter Ukraine, gøre dette, hvorfor ikke forstærke tropperne

i selve Ukraine, som tydeligvis taber territorium hele tiden; er det bare for PR-effekt, er det for at bevise, at ukrainere stadig er i stand til at levere og dermed fremme at få vestligt udstyr kontinuerligt sendt? Det var en hypotese, men nu, som flere rapporter kommer ind, og flere eksperter udtaler sig, er det mere klart, at grunden er, at det faktisk er en del af et NATO-angreb mod Rusland, med det formål at fortsætte uden at stoppe; og jeg tror, det når meget definitivt det punkt, eller måske allerede har nået det punkt, at truslen mod Ruslands territorium og integritet bliver så stor, at Ruslands atomdoktrin ville træde i kraft. Udenrigsminister Sergey Lavrov gentog det så sent som i går og sagde, at de mænd og kvinder, der kontrollerer atomvåbnene i Vesten, leger med ild: De leger med tændstikker, som om de aldrig var vokset op. Og andre, som Gilbert Doctorow, en velkendt ekspert, hævder grundlæggende, at det allerede har nået det punkt, hvor atommuligheden er det eneste, der er tilbage for Rusland.

Det er klart, at den russiske militære generalstab og ledelse ved, at en del af spillet er at lokke Rusland til at bruge atomvåben, hvilket naturligvis, hvis det skulle ske, ville sigte mod at miskreditere Rusland, især i resten af verdens øjne, det Globale Syd, Kina, og mange andre kræfter; alle rundt omkring i verden ville distancere sig fra Rusland.

Jeg ved ikke: Dette bliver latterligt. Dette bliver et spil og beregninger med den nukleare Armageddon, med muligheden for udryddelse af menneskelig civilisation. Og givet det faktum, at hele kontrollen af militær-industrielle kompleks, at NATO er af vital interesse for dem, der er ved magten lige nu, tror jeg, der vil blive gjort en hvilken som helst indsats for at forhindre Trump i at vinde præsidentposten igen. Farezonen er nu. Vi når afslutningen på visse processer på én gang lige nu. Så jeg holder fast i min bekymring om, at perioden mellem nu og valget og derefter det næste punkt, når den nye præsident træder ind i Det Hvide Hus, er den periode med den højeste, mest farlige ustabilitet indtil videre. Det betyder ikke, at

afhængigt af hvordan tingene går, at den fare ikke vil mindskes efterfølgende, men jeg tror, vi skal være absolut på vagt, og jeg tror, situationen er meget, meget farligere end under Cubakrisen i 1962; det er helt sikkert farligere end under mellemafstandsmissilkrisen i 1980'erne, og på det tidspunkt var der hundredtusindvis af mennesker på gaderne for at protestere mod det. Og jeg tror, hvad der kræves nu, er ikke hundredtusindvis, men millioner af mennesker på gaderne overalt.

SCHLANGER: En del af det spørgsmål om at vågne op er for alle vores seere at sende ind jeres spørgsmål og kommentarer, deltage i dialogen, og så tage det ud til alle, I kender: Fordi vi skal have den slags mobilisering, der har foregået med Den Internationale Fredskoalition.

Helga, i betragtning af hvad du lige har sagt, er der et spørgsmål, der lige er kommet ind: "Tror du, NATO er vanvittig nok til at angribe russiske atomkraftværker?"

ZEPP-LAROUCHE: Nå, selvfølgelig, i mange af de ting, der sker, gøres de på en sådan måde, at de altid involverer muligheden for "plausibel benægtelse." Jeg tror ikke, vi vil se en situation, hvor NATO åbent ville angribe et russisk atomkraftværk, medmindre du allerede er midt i egentlig krigsførelse. Men jeg tror, faren for, at det ville ske, er enorm, og der var tre droneangreb på atomkraftværker—et på Zaporozhye og to mod Kursk NPP—som det russiske luftforsvarssystem besejrede, så de var ude af stand til at forårsage nogen skade.

Men om det vil jeg virkelig sige, at flere atomforskere har kommenteret, at i mellemtiden, og hvad jeg finder mest bemærkelsesværdigt er, at De Grønne internationalt, især De Grønne i Tyskland, som i årtier har sagt, "vi er imod civil brug af atomenergi, fordi hvad hvis der ville være et militært angreb på et atomkraftværk, det kunne forårsage utrolige stråling og frygtelige skader." Nå, jeg har ikke hørt en lyd fra De Grønne i Tyskland, ej heller nogen andre Grønne, der

fordømmer de tre ukrainske droneangreb på de to atomkraftværker! Og det faktum, at Rusland var i stand til at skyde dem ned, mindsker ikke intentionen hos dem, der affyrede dronerne. Så De Grønne, efter min mening, har fuldstændig miskrediteret sig selv igen som komplette svindlere, totalt ideologiske, ikke på nogen måde bekymret om nukleart nedfald, ligesom de er ubekymrede om enhver anden skade, såsom CO2-udledninger fra krigsudsendelser, såsom krigsskibe og fly. Efter min mening burde De Grønnes manglende handling virkelig give De Grønne vælgere noget at tænke over.

SCHLANGER: Det leder ind i det næste spørgsmål, der kommer fra en russisk tv-nyhedsproducer, som spurgte om den 1. september statens parlamentsvalg i Thüringen og Sachsen, og muligheden for et stort opgør—et stort nederlag—for regeringskoalitionerne, herunder De Grønne. Han spørger: "Vil dette ændre tingene i Tyskland? Vil dette ændre Scholz-regeringens position med at være totalt underordnet den anglo-amerikanske politik?"

ZEPP-LAROUCHE: Det vil helt sikkert være et stort slag. Hvis det er nok til virkelig at ændre denne regering, må man se. Som det er nu, viser meningsmålingerne i både Thüringen og Sachsen, at AfD vil komme ind som nummer et, CDU i Sachsen vil miste sit embede som ministerpræsident; og Bündnis Sahra Wagenknecht (BSW) vil komme stærkt ind som nummer to eller tre. Lad mig nu påpege noget ekstremt vigtigt i denne sammenhæng: Sachsens ministerpræsident Michael Kretschmer (CDU) førte i meningsmålingerne indtil for nylig. Derefter udtalte han, at mens han er for forhandlinger og dialog med Rusland, støtter han ikke desto mindre stationeringen af amerikanske langdistancemissiler i Tyskland fra 2026 og frem, hvorpå hans meningsmålinger faldt under nummer et, og det kan meget vel være, at AfD vil være det stærkeste parti ved valget den 1. september.

Nu, lad mig sige et par ord om denne langdistancemissilstationering, fordi det er meget vigtigere,

end folk tror. For det første var dette tilsyneladende en beslutning truffet af USA; det var, hvad Scholz sagde efter NATO-topmødet sidste måned, og han sagde, det var en god beslutning. Han indrømmede derfor, at der ikke var nogen tysk deltagelse i det. Det ser nu ud til, at der var drøftelser før NATO-topmødet mellem Tyskland og USA om dette emne. Man skal først og fremmest se det i lyset af ændringen af USA's nukleare doktrin i marts, som var hemmelig; den er ikke engang elektronisk tilgængelig, fordi den er så tophemmelig, og den ændrer USA's nukleare holdning til en forventet trefrontskrig mod Rusland, Kina og Nordkorea. Det var i marts. Så tilsyneladende, da NATO-topmødet fandt sted i juli, var det selvfølgelig allerede under rubrikken af den ændrede amerikanske nukleare doktrin, og derfor også beslutningen om at indsætte langdistancemissiler i Tyskland.

Der var ingen bred diskussion i NATO om denne bilaterale aftale mellem Tyskland og USA. Der er ingen omtale af det i NATO-erklæringen i juli, og hvad det betyder er, at en beslutning, der klart ændrer den strategiske balance mellem Rusland og USA, og alvorligt truer og forværrer Tysklands sikkerhedsinteresser, hvilket gør det til et atomart mål, fordi Rusland vil helt sikkert modvirke det med symmetriske eller asymmetriske, men mere sandsynligt symmetriske modforanstaltninger, betyder der var ingen debat, åbenbart ikke i Tyskland; ikke i Forbundsdagen, ikke i offentligheden, ikke i medierne, men heller ikke generelt blandt de europæiske allierede!

Nu, i modsætning til NATO Nachzustungsverschluss [ph]—jeg ved ikke, hvad ordet er på engelsk—beslutningen i 1979, som førte til Pershing II/SS-20 mellemniveaumissiludsendelserne i begyndelsen af 1980'erne, var der på det tidspunkt fire yderligere allierede, en del af det, og de blev naturligvis konsulteret, på dette tidspunkt, ikke. Dette er første gang i hele efterkrigstidens historie, at Tyskland igen gør noget enkeltstående; det bringer frem spørgelset af den {deutsche

Sonderweg}, Tysklands særlige vej, som historikere holder ansvarlig for at være vejen, der endte i nationalsocialismen og nazisterne i 1930'erne. Så for Tyskland at igen gå på en enkel vej uden konsultation med de allierede, når den beslutning tydeligt berører sikkerhedsinteresserne hos alle allierede i Europa, fordi konsekvenserne vil blive mærket ikke kun af Tyskland, men også af hele Europa, jeg kan kun forudsige, at mange af de mindre lande vil føle, at deres sikkerhedsinteresser igen er blevet trådt under fode af denne tyske unilaterale beslutning. Og jeg tror, givet spændingen i EU allerede, at det vil have en meget eroderende effekt på NATO's enhed, på EU's enhed, fordi det ikke er noget bygget på tillid, på selvtillid eller pålidelighed; og jeg tror, det mærkes af folk.

Jeg tror, diskussionen om det er lige begyndt, fordi det er ret lang tid indtil 2026, men februar 2026 er også det tidspunkt, hvor New START-traktaten udløber, og på det tidspunkt vil du slet ikke have nogen enkelt nedrustningsaftale mere, og det er det tidspunkt, hvor USA planlægger at indsætte deres langdistancemissiler i Tyskland. Så hvis der ikke er en super-eskalation i den umiddelbare periode, hvilket jeg tror, der vil være, tror jeg senest på det tidspunkt, vil du have en større krise i Europa. Og folk fornemmer det: De mere intelligente og mere opmærksomme dele af befolkningen er allerede bekymrede, og det er derfor de politiske partier, der støtter dette, falder i meningsmålingerne som en varm kartoffel. Og jeg tror, konsekvenserne af det er absolut alvorlige. Under alle omstændigheder ville jeg sige det, fordi der sker meget mere end det, der umiddelbart møder øjet, men jeg tror, man kan være sikker på, at Tyskland vil ændre sig nationalt, fordi disse to statsvalg i september og et andet senere på året, har nationale implikationer.

SCHLANGER: På det, du lige talte om, har vi et spørgsmål fra en af vores regelmæssige korrespondenter, D-. "Hvad med

forskelle mellem NATO-generalernes, som vi ikke ser? Er der splittelser? Er der forskelle?”

ZEPP-LAROCHE: For sikker, fordi hvad jeg lige henviste til før. Hvis disse missiler, som skal være amerikanske missiler på tysk jord, var der tidligere en diskussion om, at der eventuelt skulle være et fælles italiensk-fransk-tysk missilsystem, der tilsyneladende er berørt af dette, og jeg tror, bag kulisserne, er jeg ret sikker på, at der er en masse uenighed; og hvis du ser på det politiske landskab i Europa lige nu, er det et af kaos. Det er ikke overdrevet. Frankrig har endnu ikke nogen regering; Macron afviser visse muligheder. Frankrig er i kaos. Koalitionsregeringen i Berlin er den mest upopulære regering i Tysklands efterkrigstidshistorie; jeg tror, andre, mindre lande, såsom Ungarn, Slovakiet, men også andre lande i Østeuropa er virkelig ikke enige med den nuværende kurs, så vi sidder på et krudttønde. Og hvad jeg sagde er, at denne unilaterale beslutning fra USA, der kraftigt tvinger den ned i halsen på Tyskland, om at indsætte disse missiler i Tyskland, vil have en meget eroderende effekt.

SCHLANGER: Vi har nogle spørgsmål, der vedrører ideen om krigsforberedelser, såsom censur osv. Diana fra Canada siger: “Jeg er sikker på, at de fleste canadiere ikke har nogen idé om, hvad der sker uden for landet. Nationalt medier vil ikke dække det, og nedtoner alvoren.” Hun sagde, “Jeg tror, det vil tage en forfærdelig begivenhed som 9/11 for at vække dem.” Vi har også fra en australier, der er aktiv i Assange-kampagnen, kampagnen for at frigøre Julian Assange—som sagde, “Efter al afsløringen af bestræbelserne i Assange-sagen for at undertrykke ytringsfrihed, er de i gang igen på en større måde, målrettet Scott Ritter, anholdelsen af Telegrams administrerende direktør, Pavel Durov; jagten på Rumbles administrerende direktør ud af Europa—han sagde, han måtte forlade Europa af sikkerhedsmæssige årsager; anholdelsen af Richard Medhurst.” Og hun siger, “hvor er de ærlige

journalister, der burde rapportere dette? Hvor er de borgerlige frihedsrettighedsforkæmpere? Hvor er statsmændene?"

ZEPP-LAROCHE: [griner] Nå! Det er et meget passende spørgsmål, "Hvor er de?" Jeg tror, der er lige nu en retssag–jeg har glemt, hvor den kom fra, men den kom måske fra Sydafrika eller fra et andet Globalt Syd-land–mod mainstream medierne for at have været medvirkende til folkedrabet i Gaza. Og mens det måske ikke ser ud som det mest presserende spørgsmål, i lyset af hvad der sker der, tror jeg, det er den absolut utrolige rædsel: 20% af folkene i Gaza rapporteres akut døende af sult og sult, og verden gør intet tilstrækkeligt for at stoppe det! hvilket jeg tror vil være en plet på mindet og samvittigheden hos alle dem, der har været stille om det.

Men endnu værre, mainstream medierne for det meste, er en del af fortællingen, der altid siger, efter aggressionen fra Hamas den 7. oktober 2023, og så siger de, hvad der ellers sker, men altid skal man give det udseende, at hvad der sker nu, er resultatet af, hvad der skete den 7. oktober, og dækker i høj grad over omfanget af, hvad der sker i Gaza. Så disse medier bliver sagsøgt for at blive holdt medskyldige for at være medansvarlige. Og måske vil dette ikke påvirke begivenhederne i dag og i morgen, fordi, også udsendelsen af de to amerikanske hangarskibe i regionen har rejst spørgsmål, hvad er de der for? Mulig regional krig i Mellemøsten, eller er de en del af en større udsendelse i NATO-konfrontationen mod Rusland? Men uanset hvad der sker på kort sigt, hvis vi kommer ud af denne krise i live, hvilket ikke er sikkert på nogen måde, fordi vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt før–hvis vi kommer ud af dette, opførslen fra Vesten, medierne, fra de såkaldte højtstående politikere, det vil ikke forsvinde. Det vil være en plet på samvittigheden, en plet i historien, fordi, folk, der var ved magten, kan tænke, vi er i en førkrigs situation, og derfor kan vi bestille, at der kun er én synsvinkel tilladt, men hvis man ser tilbage i historien, vil historikerne (forudsat at der vil være nogen,

hvilket ikke er sikkert), der vil blive skrevet en historie, og den historie vil ikke blive skrevet denne gang af de sejrende magter, ligesom i den anden verdenskrigs efterkrigsperiode, for nylig er Sovjetunionens rolle blevet skrevet ud af den historie i de vestlige lærebøger. Men givet den dramatiske ændring, der foregår lige nu, hvor det Globale Syd allerede spiller en meget større rolle i udviklingen, er jeg virkelig bekymret for, at hvis vi ikke finder vej tilbage i Europa, i USA, vil vi blive miskrediteret i en meget, meget lang tid. Hvis du tænker på, hvor lang tid det tog Tyskland at komme sig efter at have været på lavpunktet i perioden af det nazistiske diktatur, tror jeg, vi er virkelig akut forpligtet til at ændre vores kurs og gå tilbage til dialog. Vi er måske allerede forbi det punkt, fordi vi har spillet mange muligheder væk allerede.

Men det skal nu være en bred diskussion blandt folk, i parlamenterne, men hele offentligheden er kaldet til at debattere dette! Vi kan ikke gå som får til slagteriet: Vi skal have en åben diskussion, hvad er i vores landes interesse? og menneskeheden som helhed?

SCHLANGER: Vi har en rapport her, Helga, at dette er det største antal mennesker, der ser live, som vi nogensinde har haft. Det er et godt tegn, men vi skal blive ved med at bygge det.

Emmanuel sendte en note, der sagde, at hans synspunkt er, at formålet med Kursk-kampagnen af Ukraine og NATO, er at give politisk dækning for de siddende håbefulde til genvalg, og som faktisk vil fortsætte krigen.

Nu, på det notat, havde vi et tidligere spørgsmål: "Er der noget i rapporten om, at Den Internationale Straffedomstol vil gå videre med anklager mod Netanyahu og Gallant, og de palæstinensiske ledere, og selvfølgelig, to af dem, der var en del af anklagen, er nu døde. Men personen spørger, "Hvorfor vil Harris ikke støtte ICC-rapporten, hvis hun virkelig bekymrer sig om palæstinenserne?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, folk burde spørge hende om det ved enhver rally, ved enhver bymøde og valgarrangement muligt. Fordi realiteten af situationen vedrørende folkedrabet i Gaza, er, at der kun er ét sted, der kunne stoppe det, og det er den amerikanske regering. Og selvfølgelig, Biden støttede Netanyahu til det punkt, hvor vi er nu, og Kamala Harris foregiver at være mere sympatisk, men jeg tror, der er kun én måde at stoppe det, og det ville være, at USA skulle bringe deres fulde magt ind, for at læne sig på Israel på en sådan måde, at de skal gøre det. Og de er de eneste.

Så jeg tror, det faktum, at det ikke kommer, burde-det beviser bare, at Kamala Harris ikke har ændret sig fra en politik til den modsatte. Hun har ikke gennemgået den transformation, hun er tydeligvis bare i en valgkampagne, mange ord bruges til at skabe et positivt billede. Men jeg venter stadig på noget substantielt, der kommer fra Kamala Harris. Jeg har ikke set noget tegn på det.

SCHLANGER: Jeg tror ikke, du er den eneste, der venter. Jeg tror hele pressekorpsset hævder at vente, men de har ikke presset hende endnu.

Igen vil jeg opfordre folk til at gå til Schiller Instituttets hjemmeside og downloade 26. august erklæringen fra International Peace Coalition, "A Council of Reason, Not a Council of War!" Der er et par spørgsmål om dette, som jeg tror, vi kan afslutte med. Fra en regelmæssig, Gerry, han spørger om en Westphalian-aftale med Storbritannien: Bør det ikke være vægten, at forsøge at få en aftale med Storbritannien, da de er så meget involveret i ting?" Og han siger også, "Jeg tror, den konstante retorik om atomkrig faktisk anstifter det. Hvad tænker du om det?"

ZEPP-LAROUCHE: Der er et nyligt interview af en italiensk general, der var chef for den Internationale Sikkerhedshjælpsstyrke (ISAF) i Afghanistan. Og han sagde grundlæggende, at anstifteren af denne nuværende Ukraine-krise er briterne. Og jeg tror, det er absolut tilfældet, og derfor

sætter jeg slet ikke mine håb på briterne, simpelthen fordi deres imperium er det, der er på spil.

Nu, folk tror, det Britiske Imperium ikke længere eksisterer: Jeg tror, det bestemt eksisterer i form af Anglosfæren, ideen om neokonservative at herske over verden baseret på det særlige anglo-amerikanske forhold. Og det er derfor, vi er i det rod, vi er i. Så jeg tror, grunden til, at vi er i sådan en krise, er fordi vi oplever slutfasen af et imperium, og jeg kan kun sige, jeg tror ikke, at de ledende institutioner vil ændre sig. Det kræver den absolutte mobilisering af masserne af folket, at gå på gaderne: Jeg tror ikke, der er nogen måde at løse det uden det. Jeg tror ikke, det er det eneste, der kræves, hvilket er grunden til, at jeg har kaldt til oprettelsen af dette Råd for Fornuft, som langsomt bevæger sig, men det bevæger sig. Der er en seriøs diskussion om at se efter de individer med fremragende karakter og bidrag til menneskehedens velvære, og det kommer sammen. Det sker ikke så hurtigt, som jeg ville ønske, men det bliver seriøst diskuteret, fordi mange mennesker er på et punkt af fortvivlelse, for hvad der kan gøres for at forhindre menneskeheden fra at gå ind i en katastrofe, som ingen ville være tilbage til endda at kommentere på.

SCHLANGER: Lad mig afslutte med at minde folk om, at Den Internationale Fredskoalition vil mødes igen, som den har gjort hver fredag i nu 65 uger. Og måske kunne du sige noget afslutningsvis for at inspirere folk til at deltage i det, fordi det er blevet et ekstremt vigtigt forum for den slags mennesker, der burde være i Rådet for Fornuft, for at diskutere, hvordan man vækker befolkningen. Så Helga, hvorfor siger du ikke noget om dette uges kommende møde?

ZEPP-LAROUCHE: Bare for at kommentere på aspektet af det tidligere spørgsmål, at retorikken om Tredje Verdenskrig er anstiftende, det er det modsatte. Se, jeg diskuterer med vigtige figurer i forskellige lande, og der er kun få mennesker, en lille procentdel af mennesker, der er klar over,

hvor langt fremskreden denne trussel er. Idéen om, at du kan ignorere alle Ruslands røde linjer, og så sige, "Nu ser du, Putin reagerede ikke med atomvåben. Det betyder, der er ingen røde linjer endnu: Det betyder, vi kan fortsætte, fortsætte, fortsætte," det er den mest tåbelige, den mest kriminelle og mest idiotiske politik, du overhovedet kan have!

Virkeligheden er, at vi lige nu allerede næsten er ved point of no return, med hensyn til at true med at komme til det punkt, hvor Rusland ikke vil have nogen anden måde end at ty til sin egen nukleare doktrin.

Så, jeg tror, at den fare er meget umiddelbar. Det faktum, at Kursk-udsendelsen ikke er til forhandling om en fredsforhandling for Ukraine, men hvis du tænker det igennem, er det en del af en generel udsendelse af NATO ind i Ruslands territorium med tyske kampvogne, med amerikanske soldater, med hele spektret, der allerede er ind i Rusland. Og det bringer os ekstremt tæt på faren for, virkelig, et point of no return.

Det vil være emnet på det kommende møde i Den Internationale Fredskoalition fredag den 30. august: Vi har allerede meget vigtige talere på programmet. Jeg tror, vi vil have listen over talere på Schiller Instituttets hjemmeside i dag eller i morgen—formentlig i dag. Og vores antal deltagere vokser. I de sidste flere uger har vi haft omkring 550-600 deltagere, og bagefter mange flere. Og mere end 50 lande er repræsenteret. Jeg tror, næste gang vil vi høre fra Larry Johnson, Ray McGovern og flere andre. Du bør deltage: Det vigtigste er at internationalisere fredsbevægelsen, fordi vi skal være forenede for at være stærke nok, så vi kan få den slags effekt, vi havde med mellemafstandsmissilkrisen i 1980'erne, som bidrog til indgåelsen af INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces). Og lige nu har vi brug for meget mere.

Og så kan jeg kun sige den 1. september vil vi have demonstrationer i mange dele af verden, med International Fredsdag. Hold øje med hvor disse demonstrationer vil finde sted. Den 28. september har du både Scott Ritters rally og

også Rage Against the War Machine. Derefter den 3. oktober er der landsdækkende demonstrationer i Tyskland. Og du bør holde øje med dem og bygge dem: Fortæl alle dine naboer og kolleger om at gå på gaderne og demonstrere for fred! Og alt det vil blive diskuteret på fredag.

SCHLANGER: Nå, Helga, tak fordi du deltog i dag, og forhåbentlig vil alle, der er på nu, være med igen på fredag.

ZEPP-LAROUCHE: Vi ses på fredag.